

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

pentru acceptarea jurisdicției obligatorii a Curții Internaționale de Justiție

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1– Se acceptă jurisdicția obligatorie a Curții Internaționale de Justiție, în baza articolului 36 alineatele (2) și (3) din Statutul Curții Internaționale de Justiție.

Art. – România formulează următoarea declarație:

„România declară că recunoaște ca obligatorie ipso facto și fără acord special, în relația cu orice alt stat care acceptă aceeași obligație, adică doar sub condiție de reciprocitate, jurisdicția Curții Internaționale de Justiție, în conformitate cu prevederile articolului 36 alineatul (2) al Statutului Curții, în legătură cu orice diferend referitor la fapte sau situații apărute după data formulării acestei declarații, cu excepția:

a) oricărui diferend cu un alt stat care a acceptat jurisdicția obligatorie a Curții Internaționale de Justiție în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) al Statutului cu mai puțin de 12 luni înainte de depunerea cererii de chemare în judecată în fața Curții sau în cazul în care această acceptare a fost făcută numai în scopul soluționării unui anumit diferend;

b) oricărui diferend referitor la protecția mediului înconjurător;

c) oricărui diferend referitor la, sau în legătură cu, fapte sau situații de ostilități, război, conflicte armate, acțiuni individuale sau colective întreprinse în legitimă apărare sau în îndeplinirea de funcții în conformitate cu orice rezoluție sau recomandare a Organizației Națiunilor Unite și alte acte similare sau conexe, măsuri sau situații în care România este, a fost sau ar putea fi implicată în viitor;

d) oricărui diferend care se referă la, provine din sau este legat de desfășurarea de forțe armate în străinătate ori implicarea în astfel de desfășurări de forțe, precum și decizii cu privire la acestea;

e) oricărui diferend care se referă la, provine din sau este legat de folosirea în scop militar a teritoriului României, inclusiv a spațiului aerian și a zonelor maritime, supuse dreptului suveran și jurisdicției române;

f) oricărui diferend cu privire la care părțile în cauză au fost de acord sau vor fi de acord să recurgă la altă metodă de soluționare pașnică;

Această declarație este valabilă pentru o perioadă de 5 ani. România își rezervă dreptul de a retrage sau de a modifica prezenta declarație în orice moment, printr-o notificare adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, care produce efecte după șase luni de la momentul respectiv.”

Art. 3 – Declarația prevăzută la art. 2 se depune la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și este valabilă pe o perioadă de 5 ani.

Art. 4 – La sfârșitul perioadei menționate la art. 3, Guvernul României va decide, prin Hotărâre de Guvern, asupra posibilității prelungirii acestei declarații, cu informarea Parlamentului.